II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/2200

af 10. juli 2019

om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/98 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at beskytte ungfisk af almindelig tun fastlægges der i punkt 34 i henstilling 18-02 fra den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) et mindstemål for tun, der fanges i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Fangster og bifangster af almindelig tun, som er under dette mindstemål, herunder fangster taget i sports- og fritidsfiskeriet, må ikke opbevares om bord på fiskerfartøjet eller omlades, transporteres, opbevares, landes, sælges eller frembydes eller udbydes til salg.

(2) I henhold til punkt 37 i henstilling 18-02 skal fartøjer, der fanger almindelig tun, også smide de utilsigtede fangster af almindelig tun under mindstemålet ud, som overstiger 5 % af deres samlede fangst af almindelig tun.

(3) Ved punkt 40 i henstilling 18-02 fastsættes det, at sports- og fritidsfartøjer forbydes at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag. Der bør iværksættes nødvendige foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges ved sports- og fritidsfiskeri, genudsættes.

(4) Ved punkt 38 i henstilling 18-02 fastsættes det, at fartøjer uden tilladelse til at fiske målrettet efter almindelig tun kan beholde bifangster om bord op til en maksimumgrænse, der fastlægges pr. fartøj og pr. fangstrejse. Denne bifangstgrænse må højst udgøre 20 % af den samlede fangst. Medlemsstaterne skal anføre denne grænse i deres årlige fiskeriplaner.

(5) For at sikre overensstemmelse mellem henstilling 18-02 og EU-retten bør den landingsforpligtelse, der er fastlagt i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, ikke finde anvendelse på EU-fartøjer, der fisker efter almindelig tun.

(6) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 ([2]) bør ændres med henblik på at inkludere nye bestemmelser, der afspejler de fiskeribetingelser, der er fastsat i ICCAT-henstilling 18-02.

([1]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

(7) Henstilling 18-02 finder anvendelse fra den 21. juni 2019. Nærværende forordning bør derfor træde i kraft samme dag, således at EU-fartøjer kan fiske på samme vilkår som andre kontraherende parter i ICCAT-konventionen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1) I artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/98 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 må fangstfartøjer, der ikke fisker målrettet efter almindelig tun, ikke opbevare almindelig tun, der udgør mere end 20 % af den samlede fangst i vægt eller antal fisk, om bord. Niveauet for tilladte bifangster af almindelig tun fastsættes af medlemsstaterne i den årlige fiskeriplan som omhandlet i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 (*) og må aldrig overskride denne procentsats. Beregning på grundlag af antal fisk anvendes kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT.«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

b) Stk. 8 og 9 affattes således:

»8. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det i fritidsfiskeri forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre og lette genudsættelsen af almindelig tun, der er fanget levende i fritidsfiskeri.

9. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det i sportsfiskeri forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre og lette genudsættelsen af almindelig tun, der er fanget levende i sportsfiskeri.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 21. juni 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2019.

På Kommissionens vegne
Formand
Jean-Claude JUNCKER